

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.. " 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν.....20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—261

Ἄναμφισβήτητον ἔστιν ὅτι ζῶμεν ἐν ἐποχῇ μεγάλῃς διανοητικῆς ἐνεργείας, ἕνεκα τῆς πληθύος τῶν δεομένων ἐρεύνης προβλημάτων, ἕκαστος δὲ ζητεῖ στήριγμά τι ἐφ' οὗ νὰ στηριχθῇ. Ἡ ἀβεβαιότης τῆς διανοίας καθίσταται βάσανος διὰ τὸν ἄνθρωπον. Εἰσὶ μυστήρια ἐν τῇ θρησκείᾳ, ἀ οὐδέποτε δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν. Οὐδέποτε διὰ τῆς ἐρεύνης δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν τὸν Θεόν, τὰ βῆθη τῆς σοφίας αὐτοῦ ἀνθρώπινος νοῦς δὲν δύναται νὰ ἐρευνήσῃ. Καὶ ὁ βίος πρὸς τούτοις ἐστὶ περίπλοκος, οὐ σπανίως δὲ βαίνωμεν τυφλῶς καὶ αἰσθανόμεθα τὴν ὁδὸν ἡμῶν, ἔχοντες ὡς ὀδηγὸν τὸν φιλικὸν τοίχον. Ἄλλ' ἀφ' ἑτέρου, τὸ οὐσιώδες πρὸς ποδηγήτησιν καὶ παραμυθίαν ἡμῶν κεῖται ἐκτὸς τῶν δυνάμεων ἡμῶν. Πάντες οἱ ἄνθρωποι, ἰδίᾳ δὲ οἱ νέοι, δέον νὰ ὦσι θετικοὶ ἐν τῇ πίστει αὐτῶν. Μὴ βασιζετε τὴν πίστιν ὑμῶν ἐπὶ τῆς ἀμαθείας, ἀλλ' ἐπὶ στενῆς σχέσεως πρὸς τὴν γραφήν. Ἐστὲ ἐπιμελεῖς σπουδασταὶ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὁ σκεπτικισμὸς ἔχει δύο πηγὰς ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν καύχησιν ὑψηλῆς διανοίας, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἐπιπολαίαν γνῶσιν τῶν Γραφῶν. Αὗται εἰσὶν αἱ δύο πηγαὶ τῆς πικρίας ἐξ ὧν ρέουσιν ὕδατα οὐδόλως τὴν δίψαν σβέννυντα, καὶ ἀ πίνοντες ἀποροφᾶτε πυρετὸν καὶ ἀγωνίαν. Ἀποφεύγετε ἀμφοτέρας καὶ ἐνθυμήθητε ὅτι ὁ προσερχόμενος τῷ Θεῷ πρέπει νὰ κρατῇ ἐν μιᾷ χειρὶ ταπεινωσιν ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ εὐγνωμοσύνην, ὡς προσφορὰς εἰς τὸν βωμὸν αὐτοῦ.

«Ἐὶ δὲ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ δίδοντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ· αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ριπιζομένῳ.»

ΦΡΙΤΙΟΦ

ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 5).

«— Χαῖρε, ἀνέκραξε, πνευματικέ μου πάτερ· φαίνεται ὅτι ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ ἀετοῦ εὐρον εὐκαιρίαν οἱ γῦπες νὰ καταστρέψωσι τὴν φωλέαν των. Ἐπρεπε νὰ τὰ περιμένω, ἀλλὰ θὰ μοὶ τὸ πληρώσωσι! Οὕτως ἀναμφιβόλως θέλει ἰσχύσει ἐν τῷ κράτει των ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ εἰρήνη· οὕτω τηρεῖ ὁ Ἐλεῖν τὸν βασιλικὸν λόγον του. Πλὴν ἔλεος, εἶπέ μοι, ποῦ εἶναι ἡ Ἰνγεβόργη;»

«— Υἱέ μου, ἀποκρίνεται ὁ γέρον ἐν ἀπορίᾳ, ἀφ' οὗ ἀνεχώρησας διὰ τὰς Ὀρκάδας, ὁ Βίγκ ἀπῆλθε κατ' ἡμῶν φέρων στρατὸν πενταπλάσιον τοῦ ἡμετέρου. Μᾶς ἐνίκησε· καὶ οἱ ρύακες ἐκ τοῦ αἵματος ἐρυθράνθησαν. Ὁ κοῦφος Ἀλφδὰν ἐπολέμησε γενναίως, ἀλλ' ὁ Ἐλεῖν ἐτράπη εἰς φυγὴν συμπαράσφρας κατόπιν αὐτοῦ καὶ τὸν ἀδελφόν του, ἐν δὲ τῇ φυγῇ των ἔθεσαν πῦρ εἰς τὴν κατοικίαν σου. Ὁ νικητὴς τοῖς πρότεταις συμβιβασμὸν ζητῶν καὶ γέρας τοῦ πολέμου τὴν χεῖρα τῆς ἀδελφῆς του ἢ τὰ στέμματα των. Οὕτως ἡ βασιλὶς ἠναγκάσθη νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Βίγκ εἰς Νορβηγίαν.

«— Ὡ γύναι, ἀνέκραξεν ὁ Φριτιόφ, διδόμενος εἰς σκαῖον γέλωτα οἱ κυανοὶ ὀφθαλμοὶ σου μᾶς μαγεύουσι καὶ τὰ ψευδῆ δάκρυά σου μᾶς καθιστῶσιν ἀναισθητοὺς. Ὡ γύναι, ἡ ἔχουσα τὸν τράχηλον ἐλαφάντινον καὶ ῥοδίνην τὴν χροιάν εἶσαι σταθερὰ ὡς ἡ χιὼν τοῦ ἕαρος καὶ πιστὴ ὡς ὁ πνέων ἄνεμος! Ἡ προδότις! πόσω μοὶ ἦτο προσφιλὴς καὶ τὴν ἡγάπων, καὶ τὴν ἀγαπῶ ἔτι, διότι δὲν τὴν περιφρονῶ ἔτι ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ εἶπῃ ὅτι δὲν ἦτο φίλη μου! Ὅταν ἐπεχείρουον ἀγῶνα τινα αὐτὴ ἦτο τὸ γέρας· τὰ πάντα εἶχομεν κοινὰ, θλίψεις τε καὶ εὐ-

τυχίας· ἤδη δὲ εἶμαι ὄντι ἐν τῇ ζωῇ. Οὐδέποτε κατόκησεν ἡ πίστις ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἐάν ἡ φωνὴ τῆς ἠδυνήθη διακρίσῃ νὰ μὲ ἀπατήσῃ ἡ φωνὴ αὐτῆς ὁμοιάσει πρὸς ἐσπερινὴν κροῦσιν πρὸς ἡμέρας αἰολικῆς κινύρας· ὅπως νὰ λησθῶνται τῆς ὁμοιοσύνης! Καὶ γίδες, δόξα μοι τὸ σύνηθες θέλω νὰ κολοῦμαι, θέλω ἀναδοῦν ἐν τῷ αἵματι. Ἀπὸ παρρησιασθῆναι ἐνώπιόν μου ἐστὶν ἡμεῖς, τίς θέλει μὲ ἀναγκάσει νὰ φεισθῶ αὐτοῦ; Καὶ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς μάχης ἀναπνεύσῃ ἀδελφίαν, πιστῶν, μυστῶν δὲ ὥστε νὰ πιστεῦσιν εἰς λόγους τμηθῆς, διὰ κτυπήματος τοῦ ξίφους θέλω τὸν προπέμψω εἰς τὸν ἄλλον κόσμον ὅπως τὸν ἀπαλλάξω τοῦ θύσασθαι τῆς τῆς νὰ ἴδῃ αὐτὸν ἡμέραν τινὰ ἡτιμασμένον καὶ προδεδόμενον ὡς ἐμὲ!»

«— Τὸ αἷμά σου βράζει κακά! λείπει ὅμως εἰς τὴν ἀνδρίαν σου ἡ φρόνησις τῶν ἐτῶν ἐπαγέλασεν ὁ Χίλδιγκ σέμνως καὶ κατατεθλιμμένος, ἀδικεῖς τὴν εὐγενῆ προστατευομένην μου. Μὴ αἰτιάσαι τὴν ἀθωοτέραν τῶν γυναικῶν ἀλλ' αἰτία μᾶλλον τὴν εἰμαρμένην. Οὐδεὶς ἤκουσε τοὺς θρήνους τῆς σεβαστῆς νεανίδος ὡς ἡ περὶ σέ, ἡ θρηνοῦσα ἐν σιωπῇ τὴν στέρην τὸν ζεύγους τῆς, ἡ Ἰνγεβόργης ἔμενεν ἀφωνος ἐν τῇ θλίψει τῆς. Ἐγὼ μόνος ἀνεκάλυψα τὰ μύγια τῆς καρδίας τῆς. Λέγουσιν ὅτι ὁ λάρος, ὅταν κτυπήθῃ θανασίμως βυθίζεται παράτα ὑπὸ τὰ ὕδατα, ὅπως κρύψῃ τὰς πληγὰς τοῦ καὶ ἀφήσῃ τὸ αἷμα νὰ ἐκρυσθῇ μακρὰν τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας· οὕτω καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ Βίγκ ἐθαψε τὴν θλίψιν τῆς ὑπὸ τὸν βῶμον τῆς καρδίας τῆς.

«— Εἶμαι, μοι εἶπεν ἀταράχως, τὸ ἐξιλαστήριον θῦμα τῆς πατρίδος μου. Ἡδονάμην νὰ ἀποθάνω· ἀλλ' ὄχι· πρέπει ἡ ζωὴ μου νὰ διαδύῃ βραδέως καὶ ἐγὼ νὰ καταφθέρωμαι βαθμῆδόν· δὲν εἶναι δὲ μακρὰν ἡ ἡμέρα κατ' ἡν ἡ καρδίᾳ μου θέλει πᾶσαι νὰ κτυπᾷ. Πλὴν μὴ ἀνὰ κέρως εἰς τὸ δένδρον περὶ τῆς ἀδικοῦσας ταύτης παλῆς· ὅτι καὶ ἐν ὑπόστασι δὲν ἔχω ἀνάγκην συμπαθεῖν. Θέλω ὑποστῆ τὸ περὶ φερόμενον μοι· ὅταν δὲ ἐπανέλθῃ ὁ Φριττόφ ἀσπασθῆτε αὐτὸν ἐκ μέρους τῆς Ἰνγεβόργης.

«Τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου τῆς ἐθαίνεν ἐπὶ μέλανος ἵππου, περιεσοιχισμένη ὑπὸ λευκοῦ δένδρον καθένων ὁμοιάζεν ἐν τῇ ὄχρῳ τῆς πρὸς ἀγγέλων κατελθόντα ἐκ τῶν νεφελῶν. Ἐπὶ μακρὸν προσηύχετο τῷ Βαλδούρ παρὰ τοῦς πόδας τοῦ βῶμου τοῦ ὅπου ἐτελέσθη ἡ σύνθεσις δι' ἑρῶν εὐχῶν, ἀλλοὶ οἱ παρευρεθέντες ἔκλαιον αὐτῇ μὲν ἢ τὸ κυρία ἐαυτῆς. Ἄλλ' ὅταν ὁ Ἐλγ παρετήρησε τὸν ἐν τῷ βραχίονι τῆς χροσσοῦν κρῖκον τὴν ἀπεσπῆσας βίαιως ἀπ' αὐτοῦ τὸν ἀνήρτησε ἀπειρώσας αὐτὸν εἰς τὸ ἀγάλμα τῆς Βαλδούρ. Ἡ φράξις αὐτῆς μὲν κατεστῆσεν ἐκτός ἐραυτοῦ· καὶ εὐρῶα τὸ ξίφος· ἀλλ' αἱ ἰκεταίαι τῆς Ἰνγεβόργης ὅπως λυτρώσω αὐτὴν ἐκ νεῶν θύσασθαι τῆς ἡμέρας. Ὁ Ἄλτὰδερ θέλει μάς κρίνειν ἀπαντὰς ἡμέραν τινὰ, μοι εἶπεν· ἀφ' ἑσῶν λοιπὸν τὸ ξίφος σου εἰς τὴν θῆκην».

«— Ναὶ ὁ Ἄλτὰδερ, ἔστω κριτὴς, εἶπεν ἐν φωνῇ πνιγομένη ὑπὸ τῆς ὀργῆς ὁ Φριττόφ καὶ ἴσως δὲν θέλει μοι ἀποδώσει ἡ καταστροφή μου τὴν θλίψιν καὶ δυστυχίαν· ἐν ἴσως ἀπαρῆται ἡ πόλις ἡμεῖς. Ἐλγ θέλει εὐφραίνει τὰ παρὰ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἡ εὐρητὴ τοῦ Βαλδούρ συμπίπτει μετὰ τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἔτους· ὁ βασιλεὺς ὁ παλαιὸς αὐτοῦ, ὁ φελλεὶ νὰ παρευσεύθῃ καὶ εἰσεὶ τὴν πόλιν κατέκασε τὸν οἶκόν μου καὶ ἔπαυσε τὴν ἄλγην μου! Τοῦλάχιστον ἀπᾶς θέλω τὴν εὐχὴν τῆς τῆς τὸν τιμωρήσω!»

ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΟΙ

Οὐδενὶ φίλῳ ἔχε τὴν ἐμπιστοσύνην, ὃν δὲν ἐδοκίμασας.

Παρὰ τὴν τράπεζαν τοῦ συμπίσθου ὑπάρχουσι περισσότεροι τούτων, ἢ παρὰ τὴν θύραν τοῦ δεσμωτηρίου. Ἀνθρωπὸς τις εἶχε τρεῖς φίλους. Δύο τούτων ἠγάπα πολὺ, ὁ δὲ τρίτος ἦτο αὐτῷ ἀδιάφορος. Ἀλλὰ συνέβη αὐτῷ ποτε νὰ κληθῆ εἰς δικαστήριον, κατηγορούμενος ἐπὶ μεγάλῳ ἐγκλήματι, ἐνῶ ἦτο ἀθῶος. «Τίς ὑμῶν, εἶπεν, ἐπιθυμεῖ νὰ πορευθῆ μετ' ἐμοῦ, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἵνα μαρτυρήσῃ, διότι κατηγοροῦμαι δεινῶς, καὶ ὁ βασιλεὺς εἶνε παρωργισμένος.» Ὁ πρῶτος τῶν φίλων τοῦ ἀπεκρίθη ἀμέσως ὅτι δὲν δύναται νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ ἕνεκα σπουδαίων τῶν υποθέσεων, ὁ δεύτερος συνώδευσε αὐτὸν μέχρι τῆς θύρας τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐπέστρεψε φοβούμενος τοὺς δικαστὰς, ὁ δὲ τρίτος, εἰς τὸν ὀλιγοτέραν εἶχε πεποίθησιν, εἰσήλθεν, ὡμίλησεν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ἐμαρτύρησε ὑπὲρ τῆς ἀθωότητός τῆς μετὰ τὸς εἰλικρινείας, ὥστε οἱ δικαστὰι ἤθῶσαν τὸν φίλον. Τρεῖς φίλους ἔχει ὁ ἀνθρωπὸς ἐν ταύτῳ τῷ κόσμῳ. Πῶς φέρονται δὲ οὗτοι ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου, ὅταν ὁ Θεὸς καλῇ αὐτὸν πρὸ τοῦ δικαστηρίου; Τὸ χρέμα, ὁ κάλλιστός τοῦ φίλος, ἐγκατελείπει αὐτὸν εὐθύς· οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι συνοδεύουσιν αὐτὸν μέχρι τοῦ τάφου καὶ ἐπιστρέφουσιν, ὁ τρίτος, ὃν ἐν τῷ βίῳ συχνάκις τὰ μέγιστα ἐλησμόνησεν, εἶνε τὰ καλά αὐτοῦ ἔργα. Ταῦτα μόνον συνοδεύουσιν αὐτὸν μέχρι τοῦ θρόνου τοῦ δικαστοῦ. Ταῦτα προηγούνται, ὁμιλοῦσιν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ζητοῦσιν ἔλεος καὶ χάριν. ΕΡΑΕΡ.

Τὸ πένθος τοῦ ἔλεος.

«Ὅτε ὁ Παντοδύναμος ἠθέλησε νὰ πλάσῃ τὸν ἀνθρώπον, συνήγαγε περὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ πρὸς βουλήν τοὺς ἀγγέλους. «Μὴ ποίει αὐτόν!» Εἶπεν ὁ ἀγγέλος τῆς Δικαιοσύνης. «Ὅθ' ἦνε ἀδικὸς πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ, τραχὺς καὶ σκληρὸς πρὸς τοὺς ἀσθενεστέρους.» «Μὴ ποίει αὐτόν!» Εἶπεν ὁ ἀγγέλος τῆς Βιρνήνης. «Ὅθ' ἀμάνη τὴν γῆν με ἀνθρώπινον αἷμα. Ὁ πρῶτος γεννηθεὶς θά φονεύσῃ τὸν ἀδελφόν του.» «Ὅθ' ἀβεβήλωσῃ τὰ ἱερά σου με ψεύδος,» εἶπεν ὁ

ἀγγέλος τῆς ἀληθείας,» καὶ ἔν αὐτοῖς πλάσθη κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ ἀγγέλου τῆς ἀληθείας καὶ ἴσως ἦτο ἡ ἀλήθεια. Ἀκόμη ὡμίλουν, ὅτε ὁ ὀπίσθιος τοῦ αἰωνίου Πατρὸς νεώτατον καὶ παρρησιαστέον τέκνον, προσήλθεν πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ καὶ περιεπτύξασθε τὰ γόνατά τοῦ καὶ εἶπεν ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀλήθεια. «Ἠλόσαν ἀφ' ἑσῶν.» Εἶπε, Πάτερ κατ' εἰκόνα τοῦ. Ἄν πάντες οἱ ἄγγελοι σου ἐγκαταλείψωσιν αὐτόν, ἐγὼ θά σὺν ἀναλήσει καὶ μετ' ἀγάπης θά τὸν προστατεύω καὶ θά ἀνατρέψω τὰ λάθη τοῦ πρὸς σὲ καλόν. Τὴν καρδίαν τοῦ ἀδυνάτου θά καταστήσω οἰκτιρμονα καὶ εὐσπλαγγνον. Ἐάν ἀφίσταται ἀπὸ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀληθείας, ἂν προσέβλη τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν χρηστότητα, τὰ ἀποτελέσματα τῆς πλάνης τοῦ θά τὸν ἐπαναφέρωσιν εἰς τὸ ὀρθόν καὶ θά τὸν βελτιώσωσιν.

Ὁ Πάτερ τῶν ἀνθρώπων ἐπλάσθη τὸν ἀνθρώπον ἀσθενὲς καὶ ἀμαρτωλὸν πλάσμα ἀλλὰ ἐν ποτὶ ἀμαρτημασίᾳ αὐτοῦ καὶ θέρματι τοῦ ἔλεους, ἡ εὐρίαν σπῆς ἀγάπης, ἡ εὐδοκίαν τῆς ἐλεῖς καὶ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ βελτιώσας. Ἐνθυμῶν τὴν καταστάσιν σου, ἀνθρώπε, ὅταν ἦσιν τραχὺς καὶ ἀδικός, ὅταν ἀπᾶν τῶν ἰδιοτήτων σου θεῶν ἡ εὐσπλαγγνία σε ἐξέλεξεν εἰς τὸν βίον, μόνον ἀγάπης καὶ ἔλεος παρέσχον εἰς τὸ μαρτυρῆσαι ἐπὶ τῆς ἐλεῖς. ΕΡΑΕΡ.

ΕΞ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ

Εἶπομεν ἤδη ὅτι ἡ Σαγκαά εἶναι ἡ πλησιέστερα εἰς τὴν Ἰαπωνίαν χώρα ἐπεβλήθη ἄθεν ἐπί τινος τῶν πλοίων τῆς ἐπαίρας τῆς ἀνατολικῆς ἀκραπείας καὶ μετὰ ἱκανὸς τριημιμῶν διάπλου ἐξήκοντα ὥρων ἐφθάσα ἀπέναντι τῆς Ναγκασάκης ἢ μᾶλλον τῶν λοσιῶν, οἵτινες τὴν περιτοχοῦσι· διότι ἡ πόλις αὕτη εἶναι ἐν τῷ βόρει λεκάνῃ τῶν ἡμερῶν ἐπισημασμένης, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ ἴδῃ αὐτὴν πρὶν ἢ ἀγκυροβολῆσαι ἐν τῷ λιμένι. Αἱ οἰκίαι τῶν αυτοχθάνων εἶναι σχεδὸν ἀβρατοὶ ἐν τοιαύτῃ ἀποστάσει, ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἡ θαυμασία καὶ ὑλομανῆς βλάστησις τῶν λοσιῶν δὲν διακόπτεται ἢ ὑπὸ τῶν μαυσολείων, τῶν νεκροταφείων, καὶ τῶν ἀπειραριθμῶν νεῶν τῆς πόλεως. Ἀπαντὰ τὰ κομμητῆρια ἐν Ἰαπωνία εἶναι ἀξιωματώτα δια τὴν ὁρασιότητα καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν αὐτῶν. Δύναται τις νὰ ἴδῃ ταῦτα κεκοσμημένα δι' ἀνθέων κατ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους. Τὸ πᾶς Ναγκασάκης εἶναι, οὕτως εἶπεν, ἀπέναντος ἡπείρου ὑψοῦμένον ἐπὶ λοσιῶν ὑποχωμάτων ὑπερκειμένων. Ἐκαστὴ οἰκογένεια πλουσία ἢ πτωχὴ ἔχει τὸ ἰδιαιτέρον αὐτῆς ὑπόγειον κομμητῆριον· ὡς ἐπὶ τὰ πολὺ εἶναι ταῦτα ὀκροδομημένα ἐκ γρανίτου· πρὸς δὲ κοσμεῖται ἕκαστος τάφος δι' ἀγθοφόρον φυτὸν καὶ ἀειθαλῶν δένδρων.

Οἱ πλούσιοι θάπτουσιν τοὺς νεκροὺς τῶν, θέτοντες αὐτοὺς ἐκαστὴν πηλίναν ἀγγεῖαν, ἐξ ὁποῦ γῆς ἐπὶ ταύτων καὶ ἀνακαίοντο· οἱ δὲ πτωχοὶ καίουσιν τὰ σαρκατώδη σκελετὰ καὶ εὐαρεστοῦνται νὰ κρύπτωσιν τὴν ἀποδοκίμασιν ἐν τοῖς καλοῖς ἀσάξουσιν ὅτι αἱ ψυχαὶ ἐπανέρχονται εἰς ἐπιπέφυκα σῶμα τῶν πτωχῶν ὅθεν ἀπᾶς τοῦ ἔτους κατὰ τὸν μῆνα Ἀγούστον, οἱ ζῶντες ἐπισκεπτόνται τοὺς θανόντας ἐν πανδήμῳ ἐορτῇ, ἣν οἱ διακεῖται πρὸς ὅλας κινήσας.

Οἱ κάφοι ἄλων πάντων κατὰ τὸ ἔτος ἐκείνο θανόντων φωταγωγοῦνται διὰ χρωματιστῶν φανῶν καὶ τὰ κομμητῆρια εἶναι πλήρως ἀνθρώπων, οἵτινες, νομίζουσι, ὅτι ἂν ἦλθον διὰ νὰ κλαύσωσιν, ἀλλὰ διὰ νὰ καταρτίσωσι μουσικὸν θίασον καὶ νὰ καύσωσι πυροτεχνήματα κατὰ τὸ πέρας τῶν τριῶν τούτων νυκτῶν ὅτι αὕτη καίουσα πληθὺς καταβαίνει ἐν πομπῇ εἰς τὸ πᾶς κλάσιον· ἐκεῖ χιλιάδες ψιαθίνων πλοιαρίων περιμένουσιν ἑτοίμα καὶ ἐφοδιασμένα μετὰ πᾶσας εἰδὰς καρπῶν. Θέτουσιν εἰς τὰς πρύμνας τῶν τούτων φανῶν, οὓς μετεχειρίσθησαν εἰς τὴν φωταγωγίαν καὶ ὁ πλοιαριθμὸς οὗτος στόλος, ὅστις, ὑποθέτει τις, ὅτι φέρει τὰς ψυχὰς τῶν τεθνεώτων ῥυμουλκεῖται καὶ γίνεται μετ' ὀλίγον ἀφαντος ἂν καὶ πολλὰκις ὁ μὲν ἀνεμος ἀνατρέπει τὰ εὐθραστα ταῦτα πλοιαρία καὶ τὸ φῶς τῶν φανῶν διαδίδεται καὶ τὰ καταστρέφει. Τέλος ἀφ' οὗ παρέλθωσιν ὅλα, ἢ ὡς λέγουσιν οἱ ἐγγχώριοι ἐκεῖ, καὶ τὸ τελευταῖον πνεῦμα ἀπέβη, οἱ ἀνθρώποι ἐπιστρέφουσιν οἴκαδε, ἑτοίμοι νὰ ἐπαναλάβωσιν τὴν ἐορτὴν τῶν τῶν ἐρχόμενον ἔτος.

Ἀπέναντι τῆς Ναγκασάκης, ἡς μόνον διὰ στενοτάτου πορθμοῦ χωρίζεται, κεῖται ἡ Δικεμά, ἣτις δὲν εἶναι ἤδη ἡ προάστειον τῆς πόλεως, ἀλλ' ἣτις ἄλλοτε ἐκτίσθη, ὡς εἶπομεν, διὰ τὴν Ὀλλανδικὴν συνοικίαν· ἐν αὐτῇ βλέπει τις μεγαλοπρεπέστατα ἐργοστάσια ἀγγεῖων, διὰ τὰ ὅποια εἶναι ὀνομαστὴ ἡ Ναγκασάκη. Ἡ πόλις εἶναι ἐπισμένη ἐπὶ ὄδων, αἵτινες τέμνονται εἰς ὄρθας γωνίας· αἱ οἰκίαι τῶν εἶναι μικραὶ μὲν ἀλλ' οἰκονομικαὶ, κατοικοῦμεναι ἐκτός τῶν κατοίκων καὶ ὑπὸ πολυπληθοῦς ὁμάδος οἰκιακῶν ζώων, αἵτινα ἐνταῦθα ζῶσιν ἐν μεγάλῃ ἀνέσει.

Οἱ Ἰάπωνες παῖδες ὁμοιάζουσι πολὺ πρὸς τοὺς τῶν Εὐρωπαίων, ἀλλ' ἔχουσι χαρακτῆρα ἀπαλότερον καὶ τῇ ἀληθείᾳ φέρονται εὐγενεστάτα. Χαιρετῶσιν εὐσεβάστως τοὺς ἄνευ· τὰ καλημέρα τῶν εἶναι Ὀχίο. Ἐπὶ τούτου διηγοῦνται ἀνεκδοτὸν τι συμβῆναι εἰς τινὰ Ἰαπερικὴν πλοιαρχὸν ἐπισκεφθέντα πρῶτην φοράν τὴν Ἰαπωνίαν. Οὗτος χαίρετός τις ἀφ' ἧτος ἀπεσπῆσας εἰς τὴν ἑρῶν ὑφ' ὄλων τῶν μικρῶν παίδων τῶν ἄδων διὰ τοῦ Ὀχίο, εἶπεν εἰς τὸν ἀκόλουθόν του: «Περίερχον πᾶσι αἰαὶ τῶν εὐδερμῶν τὰ παιδία ταῦτα! Ὅχι μόνον ἐγνωρίσαν ἐκ πρώτης ὕψους ὅτι εἶμαι ξένος, ἀλλ' ἠνώμασαν καὶ ἐν τίνι πολιτείᾳ ἐγεννήθην!»

Λέγεται ότι οί μικροί 'Ιάπωνες δέν κλαίουσι ποτέ ή ὀρθότερον *σαρλιάς*· καί τῷ ὄντι μεταξύ χιλιάδων παιδῶν οὐδ' συνήντησα ἕνα μόνον εἶδον κλαίοντα· εἶναι δύσκολον νά εὕρη τις παιδικόν γένος ἰσχυρότερον, ὑπομονητικώτερον καί χαριέστερον· ή σπουδή των τοὺς καθιστᾷ θαρραλέους καί ὑγιεῖς. Ποτέ δέν ἀφίνουσι τὰ μικρά των εἰς τήν οἰκίαν αἱ 'Ιαπωνίδες μητέρες ὑπό τήν προστασίαν των μεγαλειτέρων των ἀδελφῶν, ὡς τοῦτο πολλάκις συμβαίνει παρ' ἡμῖν, πάντοτε συνοδεύουσι ταῦτα τὰς μητέρας των, αἵτινες τὰ φέρουσιν ἐπὶ των βράχειών των. Εὐθύς ὅπου τὰ παιδιά εἶναι εἰς κατάστασιν νά περιπατῶσι μόνα των, διάγουσι τήν ζωήν των ἔκτοτε

κατασκευάζοντα μικρολογήματα ἐκ πηλοῦ πάντοιων εἰδῶν καί ὑψοῦσι τὰ εὐθυσια πρόσωπά των πρὸς τοὺς διαβάτας διὰ τοῦ χαριέντος «Ὁχίο, Ὁχίο πιέτραι τέμπο». «Καλημέρα, καλημέρα, ρίψατέ μας κανέν νόμισμα».

Οἱ 'Ιάπωνες παῖδες ἀγαπῶσι πολὺ τὰς διηγήσεις· διὰ τοῦτο δὲ πολλάκις βλέπει τις καθ' ἑδὼν ἀπειραριθμούς ομάδας τοιούτων· περίεξ γερόντων τινῶν, οἵτινες εὐρίσκουσι μεγάλην διασκέδασιν διηγουμένοι εἰς τοὺς νέους ἀνέκδοτα λίαν συγκινητικὰ καί ἔκτακτα. Πλήθος συνηθειῶν καί παιδικῶν ἀθυρματιῶν εἶναι καθ' ὅλα ὅμοια πρὸς τινὰ των τῆς Εὐρώπης.

Οὕτως οὐχὶ ἀπαξ εἶδον παῖδα κρατοῦντα μεταξύ των δακτύλων του κοιλίαν καί ψάλλοντα εἰς αὐτὸν λόγους ἀναλόγους τούτων.

Σαλίγκαρε, σαλίγκαρε δεῖξέ μου τὰ κέρατά σου, Ἐξάγαγε τὰ μάτιά σου διὰ νά ἴδῃς τὸν οὐρανόν, Διότι ὅλα εἶναι μαῦρα ἐν τῇ κατοικίᾳ σου.

Ἐχουσι τὰς ἀμάδας, τοὺς μύλους, τοὺς ἀετούς, τὰς σφαίρας (τόπια), τὰ σφαιρίδια (βώλους) καί τέλος ὅλα σχεδὸν τὰ παιγνίδια, ὅσα βλέπει τις ἐν ταῖς διαφόροις τῆς Εὐρώπης πόλεσι.

Η ΒΙΡΔΩ ΚΑΙ Ο ΚΥΩΝ ΑΥΤΗΣ

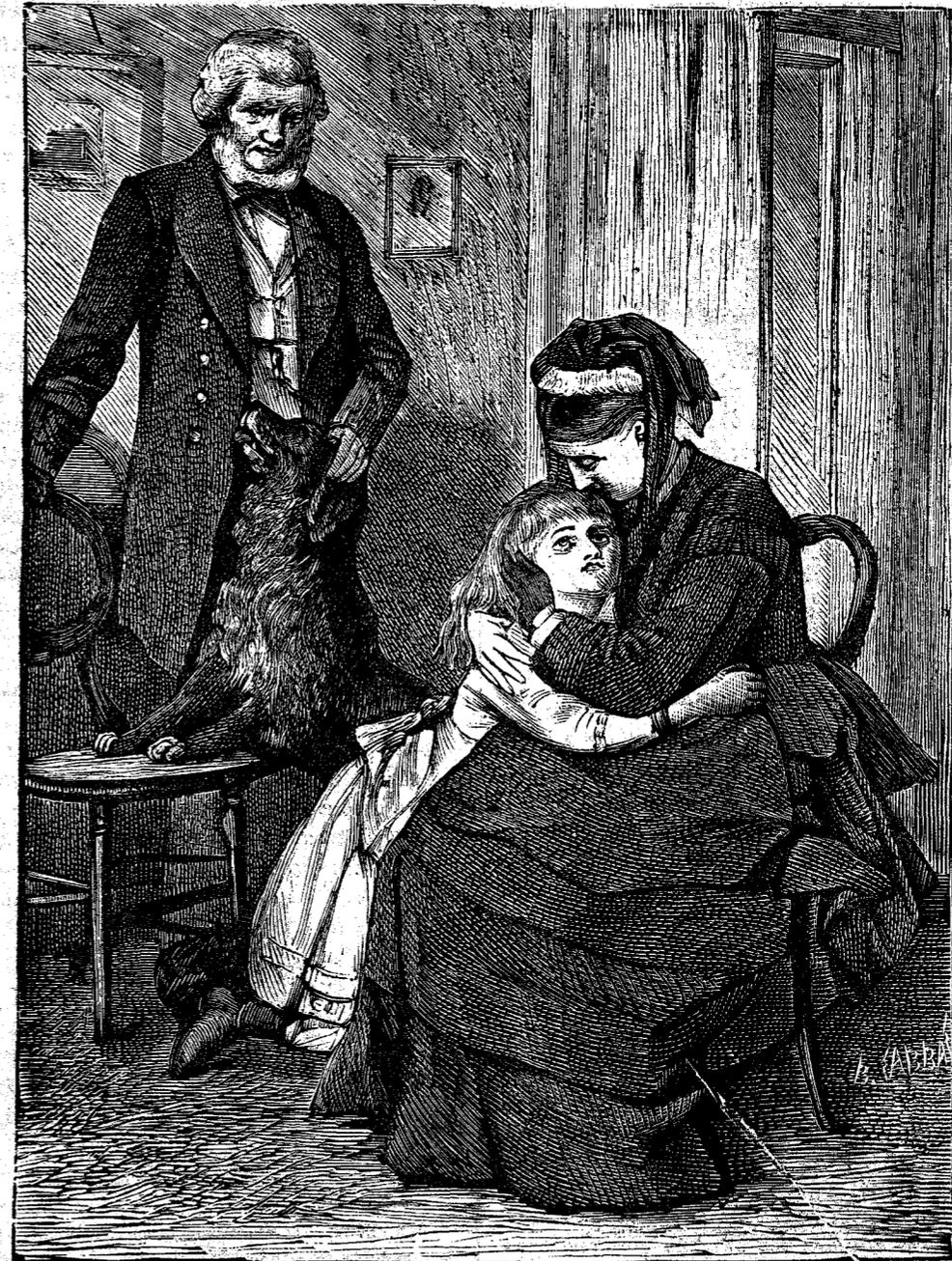
ὑπό Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

(Συνέχεια. Ἰδε ἀριθ. 5).

Ἠπόρησε καί ή γυνή ἐκείνη βλέπουσα τήν ἐπιθυμίαν τοῦ κυνός νά εἰσέλθῃ εἰς τήν οἰκίαν της· ἀλλ' ὅτε παρετήρησε τήν ἐπιμονήν τοῦ κυρίου του ἀνακαλοῦντος αὐτόν, ἀπεσύρθη τοῦ παραθύρου. Ἔλεγε δὲ καθ' ἑαυτήν, «ή μὲν κόρη ἔχει τόσον εὐάρεστον φυσιογνωμίαν, ὥστε ἤθελα εὐχαριστηθῆ νά γνωρισθῶ μετ' αὐτῆς· ἀρά γε θά μοι δεῖξῃ τόσην φιλίαν, ὅσην καί ὁ κύων αὐτῆς; Ὁ δὲ γέρον φαίνεται ἀνὴρ ἀγαθώτατος!» Ἐν ᾧ λοιπὸν διενοεῖτο οὕτως, ἀνεμνήσθη τῶν παρελθόντων συμβάντων αὐτῆς, ὡς ὁ Κύριος Αὐδήλιος, ὅτε τὸ πρῶτον εἶδε τήν Βιρδῶ· ἀλλ' αἱ ἀναμνήσεις αὐτῆς ἦσαν ἀντίθετοι των ἐκείνου· διότι αὐτῇ ἀνεμνήσθη τῆς τρομερᾶς ἐκείνης νυκτὸς καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἐναυάγησεν. Ἀνεμνήσθη ὅτι αὐτῇ μετὰ τοῦ θυγατρίου της ἀφῆκεν εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας τὸν σύζυγόν της καί ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἀγγλίαν χάριν τῆς πασχούσης ὑγείας της, καί ὅτι τὴν παραμονὴν τῆς ἀφίξεώς των συνέβη ή τρικυμία! — Τότε δὲ θέσασα τὸ τέκνον της εἰς ἀσφαλέστατον μέρος τοῦ πλοίου, ὡς ἐνόμιζε, καί ἀφήσασα τὸν κύνα πρὸς φύλαξίν του, ἐδραμεν εἰς τὸν πλοίαρχον, ἵνα μάθῃ ἂν ἦναι ἐλπίς σωτηρίας καί τί πρέπει νά πράξῃ ὑπὲρ τοῦ τέκνου της· ἐπιστρέψασα δὲ μετ' ὀλίγα δευτερόλεπτα δὲν εὗρεν οὔτε τὸ τέκνον οὔτε τὸν κύνα! Ὅθεν καταληφθεῖσα ὑπὸ λύπης, ἦν οὐδεις κάλαμος δύναται νά περιγράψῃ, ἔτρεχε σχεδὸν φρενήρης ἄνω καί κάτω ζητοῦσα τὸ τέκνον της καί ἀναφέρουσα πρὸς πάντας τὸ δυστύχημά της! Ἐν τσοῦτῳ τὸ μὲν παιδίον δὲν εὗρεθη, εὐδεις δὲ παρέσχεν αὐτῇ βοήθειαν, διότι ἕκαστος ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τοῦ κινδύνου ἐφρόντιζε μόνον περὶ ἑαυτοῦ καί των οἰκείων του. Ἡ δὲ δυστυχὴς μήτηρ, ἥτις ἀπώλεσε τὸ τέκνον αὐτῆς, ἐμελλε πρώτη ἀναμφιβόλως νά πάθῃ ἐκ τῆς ἀπειλοῦσης ἀπαντας συμφορᾶς! Τί δὲ ἔπρεπε νά κάμῃ; νά ριφθῆ εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπως καί αὐτῇ πνιγῆ; Κατὰ τὴν πρώτην στιγμήν τῆς θλίψεως της παρωτρύνθη οὕτω νά πράξῃ· ἀλλ' ἔως τε καί ή τύφῃς τῆς συνειδήσεως ὅτι κατέλιπε τὸ τέκνον της, ἔστω καί ἐπὶ ὀλίγας μόνον στιγμὰς καί ἐν ἀσφαλείᾳ, ὡς αὐτῇ ἐνόμιζεν, καθίστα τήν ζωήν

της τσοῦτον ἀφόρητον, ὥστε ἐπεθύμει νά ἔλθῃ ὁ θάνατος, ὅπως καταπαύσῃ τὴν ἀλγηδὸνά της καί τὴν συνενώσῃ μετὰ τοῦ φιλτάτου τέκνου της. Ἀλλ' αὐτῇ ἐσυλλογίζετο καί περὶ ἄλλου τινός—τοῦ συζύγου αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἀπο-

εἰς τὴν θάλασσαν ἐν ἀγνοίᾳ πάντων των ἐν αὐτῷ; ἔταφη ἀρά γε ὑπὸ τὰ παρωργισμένα κύματα; Ἀλλὰ καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας αὐτὸ μετὰ τοῦ κυνός ἀπώλετο. Οὕτως ἐπειδὴ δὲν ἤλπιζε νά ἴδῃ ποτὲ πάλιν τὸ φιλτάτον της τέκνον, τοῦ δὲ πλοίου βυθι-

χωρισθῆ· ἐσυλλογίζετο δηλαδὴ τὸ μέγεθος τῆς θλίψεως του ἂν ἐμάνθανεν ὅτι καί αὐτῇ καί τὸ τέκνον των ἀπωλέσθησαν! Ὁχι, (ἔλεγε καθ' ἑαυτήν) πρέπει νά ζήσῃ, ἂν ἦτο τοῦτο δυνατόν, ὅπως συντελεσθῇ εἰς παρηγορίαν αὐτοῦ. Ποῦ δὲ ἦτο τὸ τέκνον της; Ἠδύνατο ἀρὰ κῦμά τι νά τὸ ἐκτινάξῃ ἀπὸ τοῦ πλοίου

ζομένου, ή καρδία αὐτῆς ἦτο πλήρης ὀδύνης· ἀλλὰ χάριν ἐκείνου, ὅστις ἠγάπα τὸ θυγάτριον, ὅσον καί αὐτῇ, ή δυστυχὴς μήτηρ προσκολληθεῖσα εἰς σανίδα τινὰ τοῦ βυθιζομένου πλοίου ἐπλεεν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Τοῦτο ἦτο τὸ τελευταῖον αὐτῆς καταφύγιον, ή μόνη ἐλπίς ζωῆς, ἦν ἐπιθυμοῦσα νά σώσῃ, χάριν τοῦ

θεν. Τὰ έντομα έχουσι τοιαύτα άνοίγματα έν τοίς πνεύμοσιν αύτών. Ἡ άκρίς έχει είκοσιτέσσαρα έν τέσσαρσι σειράσι. Ἐκ τούτου βλέπετε ότι είσι διάφοροι τρόποι άναπνοῆς έν διαφόροις ζώοις. Ούχι πάντα άναπνεύουσι διά τοῦ στόματος και τῆς ρίνος, ώς ἡμείς.

Βλέπετε ότι ἡ κυριώτερα χρῆσις τῆς άναπνοῆς είναι πρὸς άέρισιν τοῦ αίματος· αλλά και είς άλλο χρησιμεύει ἡμίν· ποιεῖ τὴν φωνήν. Δέν θα ἤδυνάμεθα νά λαλήσωμεν εάν δέν άεπνέωμεν. Ὁ ἦχος τῆς φωνῆς γίνεται έν τῇ άκρᾷ τοῦ λαιμοῦ έν ὀργάνῳ τινι ὁμοιάζοντι πρὸς μουσικὸν κιβώτιον κειμένῳ δὲ ἐπὶ τῆς ἐσχατίας τοῦ λάρυγγος· έν τῷ κιβώτιῳ τούτῳ ὑπάρχουσι δύο χορδαί τεταμέναι. Ὅταν λοιπὸν λαλῶμεν ἢ άδῶμεν, ὁ ἦχος γίνεται ώς ἐξ ἧς : ὁ άῆρ έξερχόμενος τῶν πνευμόνων, πλήττει τὰς χορδάς ταύτας, και δονίζει αὐτάς. Ἀκριβῶς ὅπως αἱ χορδαί τοῦ βιολίου ἤχουσιν όταν τὸ τόξον δι' αὐτῶν διελάσῃ. Τὸ σπῆθος δυνάμεθα νά εἰπῶμεν ότι είναι ὁ φυσστήρ τοῦ μικροῦ ἐκείνου μουσικοῦ κιβωτίου ἢ ὀργάνου, τὸ ὅποιον ἔχομεν έν τῷ λάρυγγι.

Πολλὰ ζῶα έχουσι μουσικὸν κιβώτιον έν τῷ λάρυγγι ὁμοιον τῷ ἡμετέρῳ. Ὁ μυκηθμὸς τῆς άγελάδος, ἡ ὕλακῆ τοῦ κυνός, μισούρισμα τῆς γαλῆς πάντα γίνονται έν τοιούτῳ κιβωτίῳ.

Οἱ ἰχθύς ώς γινώσκετε δέν έχουσι φωνήν, διότι δέν έχουσι μουσικὸν κιβώτιον. Ἐάν δὲ εἶχον δέν θα ἤδύναντο νά μεταχειρισθῶσιν αὐτὸ, διότι μόνον διά τῆς έμφυσήσεως άέρος έν αὐτῷ δύναται νά γίνῃ χρῆσις αὐτοῦ. Ὁ βάτραχος δέν δύναται νά μεταχειρισθῇ τὸ ἰδικόν του· εφόσον διατελεῖ ὑπὸ τὸ ὕδωρ, κοάζει μόνον ὅταν ἔκωσιν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκτὸς τοῦ ὕδατος.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουσι 35 Πανεπιστήμια έχοντα 26,355 φοιτητάς, 123 Θεολογικά Σχολαίαι και 5,234 ἱεροσπουδασταί, 43 Νομικά Σχολαίαι και 2,674 φοιτηταί, 106 Ἰατρικά, Φαρμακευτικά κτλ. 25 Σχολαίαι και 9,971 σπουδασταί. Πρὸς δὲ πρὶ τὰς 4,000 Βιβλιοθηκαί έχουσαι 15,000,000 τόμους περίπου· 41 Σχολαίαι τῶν κωφαλάλων και 5,000 μαθηταί· 29 Σχολαίαι τῶν τυφλῶν και 2,000 μαθηταί.

Ὁ ἀριθμὸς τοῦ μαθητευομένου έν σχολείοις πληθυσμοῦ ὑπολογίζεται είς 15,000,000, ἐξ ὧν τὰ 10,000,000 πράγματι φοιτῶσιν είς τὰ σχολεία. Ἐπίσης ὑπάρχουσι 70,000 Κυριακὰ σχολεία έν οἷς φοιτῶσιν 7.000,000 παῖδες άμφοτέρων τῶν γενῶν.

— Ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν Ἰησουϊτῶν ὑπολογίζεται 9,546 ἢ 159 πλέον τοῦ παρελθόντος έτους και 4,694 πλέον τοῦ έτους 1847. Οἱ πλείστοι τούτων διαμένουν έν Γαλλίᾳ.

— Αἱ Ἠν. Πολ. τῆς Ἀμερικῆς καταναλίσκουσι τὸ έν τρίτον τοῦ ὀλικοῦ προϊόντος τοῦ καφφέ, ὅπερ ὑπολογίζεται 7,000,000 καντάρια κατ' έτος.

— Κατὰ τὸ παρελθὸν έτος ὁ ἀριθμὸς ἀντικειμένων εὐρεθέντων είς τὰς ὁδοὺς τῶν Παρισίων και κατατεθέντων έν τῇ άστυ-

νομίᾳ ἦν 4,222, ἐξ ὧν τὰ 213 ἐζητήθησαν και τὰ λοιπὰ ἐγένοντο περιουσία τῶν καταθεσάντων αὐτά.

— Ὁ έν Νέα Ὑόρκῃ Σύλλογος πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ζῶων κατὰ τὸ παρελθὸν έτος ἐνήργησε τὴν καταδίκην 892 προσώπων, ἀπῆλλαξε τῆς ἐργασίας και περιποιήθη 1,802 πάσχοντας ἴππους και ἠλευθέρωσε περί τὰ 2,500 ζῶα ἐκ δεινῶν παθήσεων.

— Ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν κληρικῶν έν ταῖς Ἠν. Πολ. τῆς Ἀμερικῆς ἀνέρχεται είς 43,886, ὁ δὲ τῆς Ἀγγλίας είς 31,942.

— Πρὸ 40 εἰτῶν οἱ κάτοικοι τῶν Νήσων Figi ἦσαν ἀνθρωποφάγοι, ἦδη δὲ περί τοῦς 40,000 παῖδες άμφοτέρων τῶν γενῶν φοιτῶσιν είς κυριακὰ σχολεία και χιλιάδες τῶν κατοίκων ἀπαδέχθησαν τὸν χριστιανισμόν.

— Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσι περί τὰ 35,000,000 καθολικοὶ χριστιανοὶ και 800,000 διαμαρτυρούμενοι.

— Ἐν Ἰνδίασι είσι περί τὰς 270,000 έντοπίων χριστιανῶν και περίπου 1,000 ἱεραπόστολοὶ και έντόπιοι ἱεροδιδάσκαλοι.

— Κατὰ τὰς ἐπισήμους στατιστικάς έν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς. κατὰ τὸ έτος 1876 τὰ εἰσαχθέντα ἐμπορεύματα ἦσαν ἀξίας 426,000,000 δολλάρων, τὰ δὲ ἐξαχθέντα 590,000,000 δολλ. Τὰ εἰσαχθέντα νομίσματα ἀνήλθον είς τὴν ἀξίαν 34,000,000 δολλάρων, τὰ δὲ ἐξαχθέντα είς 56,000,000. Τὰ ἐξαχθέντα ὑπερέβησαν τὰ εἰσαχθέντα κατὰ 142,000,000 δολλ.

— Οἱ ἐμμεσοὶ φόροι τῆς Γαλλίας παρέσχον έν τῷ πρώτῳ δεκαμήνῳ τοῦ έτους 1876, 96,000,000 φράγκων, ἦτοι 19,200,000 δολλάρια πλείστον τῶν ὑπολογισθέντων.

— Τὸ έτος 1876 ἡ ἐξαχθετα τῆς Γαλλίας μέταξα ἀνήλθεν είς 296 ἑκατομ. φρ., ἐνῶ τῷ 1875 ἀνήλθεν είς 376 ἑκατομ., τῷ δὲ 1874 τὰ ἐξαχθέντα έν τοῦ εἶδους τούτου ἀνήλθον είς 415 ἑκατομ. φρ., τῷ δὲ 1873 είς 478. Ὅστε κατὰ πᾶν έτος σημαντικὴ ἐπῆλθεν ἐλάττωσις, ἐξ ὧν και ἡ έν Αὐσὼνῃ μεγίστη νῦν στενοχωρία τῶν ὕφαντῶν τῆς μετάξης.

ΛΥΣΙΣ ΓΡΙΦΟΥ 2.

M—Ia—S—τινα—P—ετη—Γ—ωα—του—Ον—φεν—γην—ναοι.

Μία ἐστίν ἀρετή· τὸ άποπον φεύγειν ἀεί.

Ἐλευσάν δὲ τοῦτο οἱ κ. κ. Δ. Α. και Α. Κ. Σιγαλός. (Σῦρος)

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'

Εἰμὲ νῆσοσ· εἰμὲ δούλη, πρὸ πολλῶν ἡδὴ εἰτῶν κίπτεω· εἰμὲ και στενάζω ὑπὸ βίβραρον ζυγόν.

Ἄν τὴν καρδίαν μου κόψῃς εἰμὲ νῆσοσ ἑλευθέρα και τῆς καρδίας μου πνέω τὸν καθάριον αἆρα.

Εἰ δὲ νῦν τὸν καρδίαν μου νά μ' ἀλλέξῃς θέλεισ γράμμα έν τῷ μέσῳ τῶν λαϊκῶνων θέλεισ μ' εὔρει έν τῷ ἄμα.

Ἄν δὲ πάλιν καρδίαν μου κεφαλὴν μου τὴν ἴδιαν νά ἀποκόψῃς μὲι τομῆσι, είς τὸ μένον μου λατρεῖαν

Πρόσφερε, διότι πάντα τῆς ζωῆς μου ἐγὼ ἄρχω, ὕψιστόν εἰμὲ τῶν ἄνθρωπων και ἀθάνατον ὑπάρχω.

MS π P μα K